

РЕШЕНИЕ

№ 6072

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в открито заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5088** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 299, ал. 1 от АПК.

Образувано по искова молба на И. В. И. и С. В. И., от [населено място], чрез адв. Ив. Ю., срещу Дирекция на национален строителен контрол, [населено място] /ДНСК/, за заплащане на суми - обезщетение за причинени имуществени вреди общо в размер на 48 535,87 лева за периода от 07.06.2019г. до окончателното изплащане на сумата, за пропуснати ползи - в размер на 60 041 лева за периода – 08.06.2017 г. – 07.06.2022 г. вреди, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на сумата; за имуществени вреди – стойност на вещи в размер на 27 990 лева, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на сумата респ., на ищеца И. И. - обезщетение за причинени имуществени вреди – пропуснати ползи общо в размер на 100 000 лева, както и сума, представляваща обезщетение за причинени преки неимуществени вреди в размер на 50 000 лева, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата и на С. И. - сума, представляваща обезщетение за причинени преки неимуществени вреди в размер на 30 000 лева, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 07.06.22 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендират се и разноските по делото.

Твърденията на ищите са както следва: на 23.06.2008 г. ищите придобиват едноетажна еднофамилна жилищна сграда, находяща се в [населено място], р-н С., СО, [улица], със застроена площ от 92,86 кв.м., съгласно н.а. № 76, том VII, рег. № 10106, дело № 1153/2008 г.

По повод възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г. на началника на ДНСК

част от къщата на ищците е разрушена. С Решение № 3849/08.06.2017 г. по адм. д. № 3936/2016 г. на АССГ възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г. е отменено. Независимо от последното е разрушена част от къщата на ищците, при това, не тази по отношение на която има влязла в сила заповед по чл. 225 от ЗУТ № РД-14-664/16.11.2005 г. на зам. началника на ДНСК.

По отношение на претенцията за имуществени вреди, основаващи се на незаконно премахване на част от сградата са описани детайлно в табличен вид. Допълнително се посочва, че И. И. е претърпял имуществени вреди, представляващи разликата в получавано трудово възнаграждение от работа в САЩ и получавано такова в Р. България. Твърденията са, че на И. се е наложило да напусне добре платена работа, за да може да се занимава с администрацията в Р. България във връзка с установения незаконен строеж и неговото премахване. Претендират се имуществени вреди на стойността на отнетите движими вещи. Претендират се имуществени вреди – пропуснати ползи от невъзможността за ползване на разрушената къща.

По отношение на претенцията за неимуществени вреди ищецът И. излага, че в следствие на разрушаването на сградата се е влошило здравословното му състояние. Поставена му е диагноза – остра стресова реакция (М.: F43.0) със симптоми на високо кръвно налягане, безпокойство и упорито безсъние. Неимуществените вреди на ищцата С. И. се изразяват в безпокойство, напрежение за това, че остава без дом, изпитва безсилие и безпомощност.

В изпълнение на разпореждане на съда и с оглед разпоредбата на чл.131 от ГПК, ответникът по делото представя писмен отговор в законоустановения срок като оспорва исковата претенция по основание и размер.

В съдебно заседание исковите се поддържат от адв. Ю., който претендира и възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – Дирекция национален строителен контрол, за съдебно заседание редовно уведомен, не изпраща представител.

Представителя на СГП дава заключение за основателност и доказаност на претенцията.

Административен съд – София - град, като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От доказателствата по делото се установява, че съгласно н.а. № 76, том VII, рег. № 10106, дело № 1153/2008г. ищците са собственици на едноетажна еднофамилна жилищна сграда, находяща се в [населено място], Р-н „С.“, СО, [улица], със застроена площ от 92,86 кв.м.

Със Заповед № РД-14-664/16.11.2005 г. на зам. началника на ДНСК, на осн. чл. 225 от ЗУТ е установен незаконен строеж, представляващ "Реконструкция и пристрояване на съществуваща жилищна сграда" в УПИ Х-580,581, 582, кв. 224 по плана на Местност "П.-Редута", [населено място], извършен без предвиждане в подробния устройствен план и без строителни книжа. Със същата заповед е разпоредено премахването на описания незаконен строеж. Заповедта на ДНСК е оставена в сила с Решение № 4315/01.04.2009 г. по адм. д. № 14303/2008г. на ВАС.

В изпълнение на Заповед № РД-14-664/16.11.2005 г. на зам. началника на ДНСК е изготвено възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г., с което е разпоредено изпълнение на заповедта чрез премахване на установения за незаконен строеж в периода 04.04.2016 г. – 08.04.2016 г. С определение № 3938/11.07.2016 г. по адм. д. №

3936/2016г. АССГ спира изпълнението на действията по принудителното изпълнение на заповед № РД-14-664/16.11.2005 г. на началника на ДНСК, обективирани във Възлагателно писмо, изх. № 3691-01-363/15.03.2016 г. на началника на ДНСК. С Решение № 3849/08.06.2017 г. по адм. д. № 3936/2016 г. на АССГ е отменено възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г.

Именно от отмяната на последното ищците претендират обезщетение.

По делото са приети съдебно –психологична експертиза /СПЕ/ и съдебно – техническа експертиза /СТЕ/. Първата СТЕ дава заключение, че непосредствено след научаване за разрушения дом И. И. е развил адаптационно разстройство, причинено от стрес /код по М. 10 F 43.2/, но не се установява същият да е ползвал специализирано лечение.

Втората СТЕ дава заключение за стойностите на СМР, необходими за привеждане на сградата в състояние за нормална експлоатация както следва – 41 672 лева без ДДС; стойност на СМР само в рамките на разрушенията посочени на л. 20 от делото /установявания в хода на адм.д. № 3936/2016 г. на АССГ/ - 6667, 53 лева; пазарна стойност на заявените от ищеца движими вещи – 19 559,07, като експертизата не може да отговори на въпроса дали същите са били в сградата към момента на частичното събаряне; наемната стойност на обекта (сградата) за периода 08.06.2017 г. – 07.06.2022 г. – 58 509,80 лева.

По делото е приложено копие от решение № 3849/08.06.2017 г. по адм. д. № 3936/2016 г. на АССГ. Съдът, при служебно извършени справки се е запознал с Решение № 6181/11.10.2016 г. по адм. д. № 3793/2016 г. на АССГ, Решение № 1854/19.03.2019 г. по адм. д. № 11428/2018 г. на АССГ, Решение № 3874/07.06.2016 г. по адм.д № 3871/2016 г. на АССГ, Определение № 3187/06.06.2016 г. по адм.д. № 4540/2016 г. на АССГ и Определение № 7860/28.06.2016 г. по адм. д. № 6176/2016 г. на ВАС.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ, обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 АПК).

Деликтната отговорност на държавата /общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл. 144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

В случая обаче претенцията се извежда от акт, издаден по повод изпълнение на влязъл в сила административен акт - Заповед № РД-14-664/16.11.2005г. на началника на ДНСК. Нещо повече, от обстоятелствата в исковата молба се установява, че претенцията е най-вече, защото били извършени фактически действия, при положение, че възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г. е било вече оспорено, образувано било адм.д. № 3936/2016г. на АССГ, като съдът с Определение №

3938/11.07.2016 г. по адм. д. № 3936/2016 г. АССГ спира изпълнението на действията по принудителното изпълнение на заповед № РД-14-664/16.11.2005 г. на началника на ДНСК. В този смисъл приложимият ред е по чл. 299, ал. 1 от АПК (решение № 10510 от 16.08.2017 г. на ВАС по адм. д. № 3121/2017 г., III о., решение № 688/16.01.2020 г. по адм. дело № 4119/2020 г. по описа ВАС).

Видно от обстоятелствената част на исковата претенция, искът се основава на твърдение за понесени вреди от незаконно изпълнение – иск по чл. 299, ал. 1, вр. чл. 128, ал. 1, т. 7 АПК. Предявен е иск за вреди, причинени на граждани или организации от незаконно изпълнение, като в този случай отговорността е на държавата, ако административният орган по изпълнението е държавен, и общината, ако органът е общински, независимо от това дали вредите са причинени виновно. Искът по чл. 299, ал. 1, вр. чл. 128, ал. 1, т. 7 АПК е самостоятелно исково средство за защита, различно от иска по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, макар да се разглежда по реда на глава единадесета АПК, като се отличава, както по своя фактически състав, така и със специалния по отношение на иска по чл. 1 ЗОДОВ характер. Видно от съдържанието на чл. 299, ал. 1 АПК във фактическия състав на иска се включват следните елементи - наличие на принудително изпълнение с незаконен характер, вреда и причинно-следствена връзка между първите два елемента. Незаконният характер на принудителното изпълнение се установява по съдебен ред в производството по чл. 294 АПК.

Така, съдът съобрази, че действително по реда на чл. 294 от АПК е отменено възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г. От значение обаче за случая е кога са били извършени фактическите действия по привеждане на Заповедта за премахване № РД-14-664/16.11.2005 г. на началника на ДНСК (р. № 688/16.01.2020 г. по адм. дело № 4119/2020 г. на ВАС). И това е така, защото актът, който се изпълнява е влязъл в законна сила, а с възложителното писмо единствено се възлага на определен по реда в Наредба № 13/23 юли 2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК изпълнител да извърши от името и за сметката на ДНСК принудителното премахване. Е., само по себе си от възложителното писмо не могат да произтекат вреди, а от действия в изпълнение на влязла в сила заповед по чл. 225 от ЗУТ.

Видно от мотивите към Решение № 3849/08.06.2017 г. по адм. д. № 3936/2016 г. на АССГ към момента на разглеждане на делото, както и към момента на постановяване на съдебното решение, вече е извършено премахване на незаконен строеж "Реконструкция и пристрояване на съществуваща жилищна сграда" в УПИ Х-580,581, 582, кв. 224 по плана на Местност "П.-Редута", [населено място]. В този смисъл са и двете приети по адм. д. № 3936/2016 г. експертизи.

Нещо повече, премахването на „незаконен строеж“ по Заповед № РД-14-664/16.11.2005 г. е започнало далеч преди оспорването на възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г., респ. неговата отмяна. Така оспорването на фактическите действия по премахването на незаконния строеж са били предмет на адм. д. № 3615/2016 г. и адм. д. № 3793/2016 г. при АССГ, като с жалбите срещу фактическото премахване са оставени без разглеждане или отхвърлени.

Казано по-горе бе, че исковите претенции за обезщетяване на вреди, които са причинени в следствие на незаконно принудително изпълнение, се предявяват на основание разпоредбата на чл. 299, ал. 1 АПК. При положение обаче, че незаконният характер на действията по изпълнението на заповед № РД-14-664/16.11.2005 г. на началника на ДНСК не е установен в производство по чл. 297 АПК, не е налице

основание за ангажиране на имуществената отговорност на ответника.

Най-сетне, в тежест на ишците е да докажат елементите по чл. 299 от АПК за ангажиране на отговорността на ответника. Тази доказателствена тежест е указана с разпореждане от 05.10.2022 г. по адм. д. № 5088/2022 г. В изпълнение на указанията на съда ишците са ангажирали съдебни експертизи. Последното е необходимо, доколкото установява вреди, но не достатъчно да обоснове отговорността на ответника. Така в нито един момент не доказано кога точно е извършено премахването (събарянето), същото в отклонение на установеното със Заповед № РД-14-664/16.11.2005г. ли е и от кои лица - т.е. служители на „АЛ ЗЕ ГЕ“ ЕООД по възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г., ДНСК или трети лица, във изпълнителното производство. Последното е от значение за случая, доколкото не се установява и причинната връзка между възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г. и претендираното увреждане. Не се установява още, по делото, дали събарянето на къщата (изпълнението на заповедта по чл. 225 от ЗУТ) съответства на описаното във възлагателно писмо № 3691-01-303/15.03.2016 г., което най-точно би дало причинната връзка между двете.

За да възникне правото на иск за обезщетение задължително е необходимо наличието на няколко, кумулативно определени предпоставки, а именно: наличие на незаконно принудително изпълнение; вреда от такова незаконно принудително изпълнение; причинна връзка между незаконното принудително изпълнение и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата, респ. общината по този ред. В случая липсва установяване на незаконно принудително изпълнение, както и причинна връзка между възлагателното писмо и претендираната вреда (два от трите елемента по чл. 299 от АПК), поради което безпредметно е да се обсъжда размера на вредите.

Неоснователността на главния иск води до неоснователност и на акцесорния такъв за лихви.

Предвид гореизложеното, предявените от ишците искове срещу ДНСК се явяват неоснователни и като такива ще следва да бъдат отхвърлени.

С оглед на изложените мотиви Административен съд София – град, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТКВЪРЛЯ предявените от И. В. И. и С. В. И., от [населено място], кумулативно съединени искове за обезщетение за вреди, срещу Дирекция на национален строителен контрол, обезщетение за причинени имуществени вреди общо в размер на 48 535,87 лева за периода от 07.06.2019г. до окончателното изплащане на сумата, за пропуснати ползи - в размер на 60 041 лева за периода – 08.06.2017 г. – 07.06.2022 г. вреди, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на сумата; за имуществени вреди – стойност на вещи в размер на 27 990 лева, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на сумата респ., на ищеца И. И. - обезщетение за причинени имуществени вреди – пропуснати ползи общо в размер на 100 000 лева, както и сума, представляваща обезщетение за причинени преки неимуществени вреди в размер на 50 000 лева, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата и на С. И. - сума, представляваща обезщетение за причинени преки неимуществени вреди в размер на 30 000 лева, ведно със

законната лихва от датата на предявяване на иска – 07.06.22 г. до окончателното изплащане на сумата, като несонователни.

Решението, подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез Административен съд – София - град, пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл. 138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: